

de Retninger, i hvilke det forlanges af ham, men det lader sig ikke negte, at der er en Mulighed tilstede for, at Spørgsmaalene kunne blive foresagte og Svar afsejdede ham ogsaa paa Fogdens Kontor, og efter Omstændighederne vil det kunne være befremmere og billigere for Reskriverenten at faae Fortsættelsen af Eksekutionsforretningen foretaget paa Fogdens Kontor end paa Skyldnerens. Bopæl, der naturligvis kan være noget bortliggende fra Fogdens Kontor. Det er derfor, at vi have anset det for rigtigt at tilføie, at denne Kontinuationsforretning skal finde Sted paa Fogdens Kontor, naar det forlanges af Reskriverenten. Med andre Ord, Skyldneren skal i disse Tilfælde være pligtig til under Fortsættelsen af Forretningen at give Møde paa Fogdens Kontor. — Forslaget under Nr. 50 til Lovforslagets Titel og Overskriften over Lovforslagets 2de Afsnit er naturligvis en Konsekvens af Forslagene under Nr. 44 og 47. Vedtages disse to Forslag, følger det, som er foreslaaet i Forslag under Nr. 50, at sig selv.

Alberti: Som Medlem af det Flertal, som har stillet Endringsforslagene til §§ 154 og 159, skal jeg først omtale disse Forslag. Allerede ved Sagens 1ste Behandling fremhævede jeg, at jeg ansaa disse Bestemmelser for at være særdeles vigtige. Jeg anser det for at være af indgribende Betydning med Hensyn til de daglige Omsætningsforhold, om man forandrer Pantebrevs, Skjøders og Kjøbekontraktens Gyldighed og fastsætter, at disse Dokumenter først skulle have reel Betydning fra Thinglæsningsdagen i Stedet for som nu fra Udstedelsesdagen. Hvad nu først Skjøderne angaar, saa er det jo tydeligt, at den, som udbetaler af Kjøbesummen paa en Eiendom, vil vide, at han faar Eiendomsret, førend Udbetalingen eller i alt Fald ved selve Udbetalingen. Intet er almindeligere, end at der sker Udbetaling af Kjøbesummen ved Udstedelsen af Skjødet og ligeledes ved Udstedelsen af Kjøbekontrakten. Den forsigtige Kjøber vil naturligvis vide, med hvem han indlader sig, og han vil dog i Reglen vide, om hans Medkontrahent, Sælgeren, er en saadan Person, paa hvis Virlig-

hed han kan vide. Derisom Kjøberen mener, at han ikke har nogen Tvivl at befrygte af Sælgeren, saa kan han i sit Forhold til Sælgeren meget vel yde Udbetalingen, førend han faar den fuldkomne Eiendomsret. Dette kan han imidlertid ikke være sikker paa med Hensyn til Kreditemand, thi han kan i Almindelighed ikke kjende Sælgerens Stilling ipekunier Hensende saaledes, at han kan vide, at der ikke kan være nogen Fordringshaver paa Sælgeren, som kan falde ind i den Tid, der forløber fra Udstedelsen til Thinglæsnings. Smød saadanne Overfald fra Kreditemands Side, beskytter den nuværende Retstilstand; men den Tilstand og Endretning, hvorved man vil afløse den nuværende Tilstand, stiller Kjøberen blot for Kreditemands Fordring. Jeg tror altsaa, at det ligger aldeles klart for, at den Retssikkerhed, som nu findes Sted, bliver formindsket ved at vedtage disse Paragrafer i Lovforslaget, som vi have foreslaaet skulle udgaa medens paa den anden Side den samme Usikkerhed, som man anførte ved det nuværende Forhold, vil vedblive. Man siger, at, naar Kjøberen betaler, udsætter han sig for at blive bedragen af Sælgeren, men det samme udsætter han sig jo for ved det, som nu foreslaas; han udsætter sig for at blive bedragen af Sælgeren og overfalden af Kreditemand, hvorimod han ved den nuværende Lovgivning beskyttes mod det sidstnævnte Uheld. Jeg tror saaledes, at der er langt større Retssikkerhed for Omsætningsforholdene i den nuværende Lovgivning end i den, som vil fremkomme ved det foreslaaede. Af denne Grund er det, at jeg fra Først af har modsat mig disse Paragrafer; og det er formentlig ogsaa af den samme Grund, at adskillige andre af Udvalgets Medlemmer have stillet disse Forslag i Forening med mig. Dette var nu med Hensyn til Dokumenter, som angaa Salg. Hvad dernæst angaar Pantebreve, da indtræder det

Rettelse.

Sp. 6461, Lin. 25 „gaa an“, læs: „gaa om“.